

Poučavajte jedni druge

Ključni stih: “Sve je slobodno! Ali—sve ne koristi. Sve je dopušteno! Ali—sve ne saziđuje.”
— 1.Korinćanima 10: 23

Izabrani tekstovi:
1.Korinćanima 10: 23-33

KROZ PROSVJETLJUJUĆI

utjecaj Svetog Duha Božjeg, došli smo “u slavu slobode djece Božje.” (Rimkjanima 8: 21) Stoga su Gospodinovi sljedbenici oslobođeni ropstva bilo kakvom zakonu osim da ljube Gospodina svim svojim srcem, dušom, umom i snagom i da ljube bližnjega svoga kao samoga sebe.—Marko 12: 29 -31

Međutim, naše palo tijelo je slabo. (Matej 26: 41) Naša pogrešna ljudska prosudba ima sklonost, povremeno, iskriviti našu uporabu ove “slobode”, što može rezultirati nanošenjem ozljeda nama samima i drugima, a ne biti na slavu Božju. Prije našeg ključnog stiha, Pavao ističe kako je Bog oslobodio izraelski narod iz ropstva u Egiptu, ali da im je kasnije, zbog nedostatka uvažavanja i odanosti Bogu, dopustio da umru za svoje prijestupe. Pavao upozorava da i mi, nak-

kon što budemo oslobođeni, izbavljeni iz Sotoninog ropstva, trebamo biti vrlo oprezni kako koristimo svoju novostečenu slobodu u Kristu, navodeći loš primjer Izraela kao pouku.—1.Korinćanima 10: 1-14

Pavao nastavlja s riječima zabilježenim u našem ključnom stihu, izjavljujući da, iako je “sve dopušteno” Gospodinovim sljedbenicima pod ljudskim zakonima sadašnjih naroda, ipak postoji mnogo stvari koje bi bile loše savjetovane i u suprotnosti duhovnom razvoju sebe i drugih.

Kad nam Pavao kaže da “sve stvari ne saziđuju”, on govori o onim stvarima koje bi bile unutar naših prava, ali koje, ako bismo im težili, ne bi poučavale, izgrađivale ili koristile nama ili drugima s duhovnog stajališta. Takve bi stvari mogle rezultirati gubitkom našeg posvećenog vremena, a ako se redovito prakticiraju, mogle bi čak dovesti do naše duhovne regresije. Naša vrhovna ljubav prema Bogu i naša ljubav prema bližnjemu trebaju nas vezati samo na misli i djela koja bi bila izgrađujuća za nas same, korisna drugima i bila na slavu našeg Nebeskog Oca.

Postojala je posebna kušnja za braću u Pavlovo vrijeme. Običaj među mnogim nekršćanskim štovateljima bio je prinostiti životinje kao žrtve idolima, dajući lešine svojim vjerskim vođama koji su ih pak prodavali mesarima na javnim tržnicama. Zbog toga je onima koji su jeli meso bilo vrlo teško izbjeći jedenje mesa koje je bilo ponuđeno idolima. Ovo je postalo ozbiljan problem, jer su neki kršćani smatrali pogrešnim jesti takvo meso, dok su drugi shvatili da idol nije ništa i stoga jedenje mesa nije pogrešno.

Kako li je srž Pavlovog savjeta puna ljubavi: “Nitko neka ne traži svoje, nego dobro drugoga. Sve što se prodaje na tržnici, jedite, ništa ne ispitujući poradi

savjesti. ... Ako vam tko reče: ‘To je žrtvovano’, ne jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti. ... Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga.” (1.Korinćanima 10: 24-29, International Standard Version) Ovdje Pavao pokazuje da bismo trebali izbjegavati činiti bilo što što bi moglo spotaknuti Gospodinove sljedbenike.

Ovaj plemeniti duh pokazuje granice kršćanskog zakona slobode. Naša ljubav treba uvijek biti velikodušna, voditi računa o interesima i osjećajima drugih i željeti “činiti sve na slavu Božju.”—1.Korinćanima 10: 31 ■